

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบัน ระหว่างชนิดกีฬา และระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15

ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถาม จำนวน 1050 ชุด ไปถามนักกีฬามหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาของรัฐในเขตกรุงเทพมหานครทุกชนิดกีฬาที่ส่งเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 ซึ่งได้รับแบบสอบถามที่ตอบคืนมาจำนวน 985 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.90

การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ คำนวณค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที และวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว ระหว่างความคิดเห็นของนักกีฬาแต่ละสถาบัน แต่ละชนิดกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แล้วนำเสนอในรูปตารางประกอบความเรียง ซึ่งพอจะสรุปได้ดังนี้

1. สถานภาพนักกีฬา พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มีอายุระหว่าง 20 - 25 ปี เป็นนิสิตนักศึกษาระดับปริญญาตรี มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ต่างจังหวัด ขณะที่ศึกษาส่วนใหญ่จะอาศัยอยู่บ้านส่วนตัว ช่วงฝึกซ้อมได้รับเงินเป็นค่าใช้จ่าย 1,500 บาทต่อเดือน มีประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยมาแล้ว 1 ปี และนักกีฬาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ ไม่ได้สังกัดสโมสรหรือสมาคมกีฬาอื่น ๆ อีก คิดเป็นร้อยละ 86.60
2. รายละเอียดเกี่ยวกับการฝึกซ้อม พบว่า นักกีฬาส่วนใหญ่ได้ฝึกซ้อมก่อนการแข่งขัน 14 - 20 วัน ฝึกซ้อมสัปดาห์ละ 5 วัน ๆ ละ 3 ชั่วโมง ช่วงเวลาที่ฝึกซ้อมมากที่สุด คือ ช่วงเย็น ผู้ควบคุมการฝึกซ้อมเป็นประจำคือ ผู้ฝึกสอน ขณะฝึกซ้อมนักกีฬาร้อยละ 25.60 ได้รับ

คำอาหารหรือเบี่ยงเสียงจากมหาวิทยาลัย/สถาบัน วันละต่ำกว่า 20 บาท ประมาณ 7-13 วัน การฝึกซ้อมส่วนใหญ่ไม่มีการเก็บตัว ใช้สนามกีฬาของมหาวิทยาลัย/สถาบัน เป็นสถานที่ฝึกซ้อม ระยะทางจากที่พักถึงสนามฝึกซ้อมประมาณ 1-5 กิโลเมตร เดินทางไปสนามฝึกซ้อมโดยรถประจำทาง ช่วงการฝึกซ้อมนักกีฬาส่วนใหญ่ใช้เวลาในการนอนหลับประมาณวันละ 8-9 ชั่วโมง ไม่สูบบุหรี่ ไม่ดื่มสุรา ไม่เที่ยวกลางคืน และนอกจากจะฝึกทักษะกีฬาแล้ว ยังฝึกกล้ามเนื้อ เช่น ยกน้ำหนัก เพิ่ม เติมน้ำหนัก เคยผ่านการทดสอบสมรรถภาพทางกาย โดยส่วนใหญ่ได้รับการบริการจากมหาวิทยาลัย/สถาบัน อาหารที่นักกีฬารับประทานในช่วงฝึกซ้อม ส่วนใหญ่เป็นอาหารประเภทที่รับประทานอยู่เป็นประจำ

3. ความคิดเห็นของนักกีฬาทุกสถาบัน แต่ละสถาบันและแต่ละชนิดกีฬา เกี่ยวกับปัญหา การฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พอสรุป ได้ ดังนี้

3.1 นักกีฬาทุกสถาบันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในด้านสถานที่และ อุปกรณ์ ด้านสุขภาพอนามัย ด้านขวัญและกำลังใจ และด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับน้อย มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อยที่สุดในด้านผู้ฝึกสอนและด้านนักกีฬาและหรือเพื่อร่วม ทีม และมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมอยู่ในระดับมาก ในด้านงบประมาณ

3.2 นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในด้านต่าง ๆ ดังนี้ นักกีฬาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านขวัญและกำลังใจและด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก นักกีฬาสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านอื่น ๆ อยู่ในระดับมาก และนักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ส่วนนักกีฬาสถาบันที่เหลือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย

3.3 นักกีฬาทุกชนิด มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านงบประมาณ อยู่ในระดับมาก ยกเว้นนักกีฬาจักรยาน มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาการฝึกซ้อมอยู่ในระดับน้อย นักกีฬาแบดมินตัน มวยสากล วอลเลย์บอล และบาสเกตบอล มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหาการฝึกซ้อมในด้านอื่นๆ อยู่ในระดับมาก นักกีฬาชนิดที่เหลือมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการฝึกซ้อมในด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับน้อย

4. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พอจะสรุปได้ดังนี้

4.1 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความเห็นแตกต่างกับนักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยมหิดล สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ นักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬามหาวิทยาลัยศิลปกร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ และมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.2 ด้านผู้ฝึกสอน นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง นักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ นักกีฬามหาวิทยาลัยรามคำแหงและนักกีฬามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.3 ด้านนักกีฬาและหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ นักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และนักกีฬามหาวิทยาลัยรามคำแหง มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬา สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ นักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬามหาวิทยาลัยมหิดล และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ นักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.4 ด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.5 ด้านขวัญและกำลังใจ นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือและมหาวิทยาลัยศิลปากร นักกีฬาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี มหาวิทยาลัยมหิดล และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.6 ด้านงบประมาณ นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬามหาวิทยาลัยมหิดล สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒและสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ นักกีฬามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ และสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4.7 ด้านอื่น ๆ นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบัน เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาสถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง และนักกีฬาสถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ มีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และมหาวิทยาลัยมหิดล อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬา เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พอจะสรุปได้ดังนี้

5.1 ด้านสถานที่และอุปกรณ์ นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาวอลเลย์บอลมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาฮ็อกกี้ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.2 ด้านผู้ฝึกสอน นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.3 ด้านนักกีฬาและหรือเพื่อนร่วมทีม นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.4 ด้านสุขภาพอนามัย นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาไมวอลมีความคิดเห็นแตกต่างกับนักกีฬาทางน้ำ กรีฑา วอลเลย์บอล มวยสากล ฟุตบอล ซอฟท์บอล รักบี้ฟุตบอล และยูโด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.5 ด้านขวัญและกำลังใจ นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.6 ด้านงบประมาณ นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

5.7 ด้านอื่น ๆ นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เมื่อทดสอบความแตกต่างของแต่ละชนิดกีฬาเป็นรายคู่พบว่า ไม่มีคู่ที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

6. จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พบว่า นักกีฬาชายและนักกีฬาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

ในด้านต่อไปนี้เป็น ด้านผู้ฝึกสอน ด้านนักกีฬาและหรือเพื่อนร่วมทีม ด้านสุขภาพอนามัยและ ด้านขวัญกำลังใจของนักกีฬา ด้านที่เหลือนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

7. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ของนักกีฬาเกี่ยวกับภาววิฤกษ์ข้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พบว่า นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยในระดับมากทุกรายการ ยกเว้นรายการที่ว่า ช่วงการฝึกซ้อมหรือแข่งขันสำหรับเมืองไทย ชุดวอร์มไม่มีความจำเป็น ควรจะนำงบประมาณส่วนนั้นมาจัด เป็นสวัสดิการให้กับนักกีฬา นักกีฬามีความคิดเห็นด้วยในระดับน้อย

อภิปรายผลการวิจัย

1. งบประมาณเป็นเครื่องมือที่จำเป็นยิ่งสำหรับการบริหารงานด้านต่าง ๆ ตามแผนงานและโครงการขององค์กรให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้วางไว้ สถาบันหรือมหาวิทยาลัยในปีหนึ่ง ๆ นั้น มีโครงการที่สำคัญและจำเป็นต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมากหลายโครงการ โครงการหนึ่งมีความสำคัญและความจำเป็นต้องใช้งบประมาณและบุคลากรเป็นอย่างมาก คือ โครงการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ทั้งนี้เพราะว่าสถาบันต้องใช้งบประมาณในเรื่องการสร้าง เสริมปรับปรุง ซ่อมแซมอาคารสถานที่ และจัดหาอุปกรณ์ให้พร้อมที่จะให้นักกีฬาได้ฝึกซ้อม ค่าตอบแทนผู้ฝึกสอน ค่าเบี้ยเลี้ยงนักกีฬา ผู้จัดการทีมผู้ฝึกสอนและเจ้าหน้าที่ทีม ค่าที่พัก ค่ายานพาหนะในการเดินทางไปฝึกซ้อม เพื่อหาประสบการณ์ตลอดจนการแข่งขัน ค่ารักษาพยาบาลนักกีฬาที่ได้รับการบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมและแข่งขัน ฯลฯ เมื่อมีรายการใช้จ่ายงบประมาณมาก จึงจำเป็นต้องจัดระบบการจัดทำงบประมาณที่ดี เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาในเรื่องงบประมาณ อันจะเป็นผลกระทบต่อการฝึกซ้อมในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย แต่จากการศึกษาความคิดเห็นของนักกีฬาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พบว่า นักกีฬาทุกสถาบัน ทุกชนิดกีฬาทั้งนักกีฬาชายและนักกีฬาหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านงบประมาณอยู่ในระดับมาก ในรายการปัญหาที่ว่า องค์กรหรือสโมสรนิสิตนักศึกษาให้เงินสนับสนุนไม่เพียงพอกับการฝึกซ้อมมหาวิทยาลัยหรือสถาบันให้เงินสนับสนุนการฝึกซ้อม เพื่อการแข่งขันไม่เพียงพอการจัดสรรงบประมาณให้กับชมรมล่าช้าไม่สอดคล้องกับการเตรียมการฝึกซ้อม ชมรมมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะนำนักกีฬา

ไม่ฝึกซ้อมหรือหาพระสมภารณ์กับทีมภายนอก งบประมาณที่จะซื้ออุปกรณ์ที่ใช้ในการแข่งขันมาฝึกซ้อม ไม่เพียงพอ และไม่มีเบาะเลี้ยงหรือค้ำอาหารในช่วงการฝึกซ้อม ซึ่งประเด็นปัญหาเหล่านี้สถานันต่าง ๆ ควรจะตระหนักและนำไปปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การฝึกซ้อมกีฬาในสถานันต่าง ๆ ประสบปัญหาน้อยลง แต่การที่จะแก้ไข้ปัญหาได้นั้นต้องทราบสาเหตุของปัญหา ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าอาจจะเนื่องมาจากสาเหตุต่อไปนี้ คือ

1.1 เงินค้ำว้รุ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษา การเก็บเงินค้ำว้รุ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ไม่สอดคล้องกับค่าใช้จ่ายในการทำกิจกรรมของชมรมในปัจจุบัน และจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารและข้าราชการด้านกิจการนิสิตนักศึกษาของสถานันต่าง ๆ พบว่า อัตราและวิธีการเก็บเงินค้ำว้รุ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ไม่อยู่ในเกณฑ์เดียวกันอย่าง เช่น มหาวิทยาลัยมหิดล เก็บเงินค้ำว้รุ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษา 180 บาทต่อปี โดยไม่แยกเก็บค่าบริการอีก (พรรณี คันสกุล, สัมภาษณ์) แต่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เก็บค้ำว้รุ่งกิจกรรมรวมทุกฝ่าย 80 บาทต่อปี และมีการเก็บค่าบริการกีฬาเพิ่มอีก 50 บาทต่อปี (ชัยยุทธ เสรีรัตน์, สัมภาษณ์) ทั้ง ๆ ที่มหาวิทยาลัยเหล่านี้เป็นมหาวิทยาลัยของรัฐ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัยด้วยกัน ผู้วิจัยจึงเห็นว่า ในมหาวิทยาลัยปิดการเก็บค้ำว้รุ่งกิจกรรมนิสิตนักศึกษา ควรจะยึดหลักเกณฑ์เดียวกัน และควรจะจัดเก็บให้มีจำนวนเพียงพอที่จะจัดสรรให้กับชมรมในฝ่ายต่าง ๆ ที่ทำกิจกรรม

1.2 อุปกรณ์การฝึกซ้อม อุปกรณ์การฝึกซ้อมส่วนใหญ่มีราคาแพงและบางอย่างไม่สามารถผลิตในเมืองไทย ต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศเข้ามาซึ่งต้องเสียค่าอากรขาเข้าสูง ทำให้ราคาอุปกรณ์กีฬาเหล่านี้สูงขึ้นด้วย เช่น อุปกรณ์กีฬาฟันดาบ ยูโด ซอฟท์บอล ฮ็อกกี้อาครษา ชมรมจึงไม่สามารถที่จะซื้ออุปกรณ์กีฬาเหล่านี้มาฝึกซ้อมได้อย่างเพียงพอ ซึ่งในประเด็นนี้ การกีฬาแห่งประเทศไทย (กกท.) เห็นว่าเป็นปัญหาที่ต้องรีบดำเนินการแก้ไข จึงได้ทำหนังสือที่ นร.6206/0472 ลงวันที่ 2 เมษายน 2530 และหนังสือ นร. 6202/1104 ลงวันที่ 2 เมษายน 2530 โดยขอให้กระทรวงการคลังพิจารณาลดอากรขาเข้าอุปกรณ์กีฬาที่จำเป็นต้องสั่งซื้อจากต่างประเทศ และมีอัตราอากรสูง ซึ่งคณะกรรมการพิทักษ์อัตราศุลกากรได้พิจารณาแล้วเห็นควรลดอัตราอากรขาเข้าเครื่องกีฬาลงเหลือร้อยละ 10 (ประกาศกระทรวงการคลัง ที่ ศก.9/2530 ลงวันที่ 25 พฤศจิกายน 2530)

1.3 ค้ำอาหารหรือเบาะเลี้ยงในระหว่างการฝึกซ้อม นักกีฬาส่วนใหญ่ไม่ได้รับ

คำอาหารหรือเบียร์เลี้ยงระหว่างการฝึกซ้อม ทั้ง ๆ ที่ช่วงนี้นักกีฬาต้องใช้พลังงานทั้งทางด้านสมอง และด้านร่างกายเป็นอย่างมาก เพราะกำลังอยู่ในช่วงของการสอบและการฝึกซ้อม นักกีฬาจึงต้องงดอาหารเข้าไปทดแทนพลังงานส่วนที่สูญเสียไป เขาจึงต้องใช้จ่ายเงินในช่วงนี้เพิ่มขึ้น ทบวงมหาวิทยาลัยหรือสถาบันต่าง ๆ ควรจะเร่งเห็นความสำคัญในส่วนนี้ เพราะแม้แต่การแข่งขัน กีฬาระดับโรงเรียน ระดับวิทยาลัย ที่ส่วนราชการเป็นผู้จัด ก็ยังสามารถเบิก เบี้ยเลี้ยงให้แก่ นักกีฬา ได้ โดยมีระเบียบกำหนดไว้อย่างชัดเจน เช่น ให้จ่ายค่าเครื่องดื่มให้นักกีฬาและนักกรีฑาในวันฝึกซ้อมอัตราคนละ 6 บาทต่อวัน ถ้าเป็นวันหยุดให้จ่ายอัตราคนละ 20 บาทต่อวัน และถ้ามีการเก็บตัวนักกีฬาให้จ่ายเบียร์เลี้ยงแก่นักกีฬาเป็นคำอาหารและเครื่องดื่มอัตราคนละ 50 บาทต่อวัน (หนังสือกระทรวงการคลัง ที่ กค 0502/57670 ลงวันที่ 6 พฤศจิกายน 2527)

1.4 สถาบันให้เงินสนับสนุนกิจกรรมกีฬาในวงเงินจำกัด เพราะสถาบันต้องนำเงินไปทุ่มเทให้กับภาระกิจหลักของสถาบันซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 4 ด้านใหญ่ ๆ คือ ด้านการเผยแพร่วิทยาการขั้นสูง การวิจัย การทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชน (วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา 2528:1-3) ทำให้งบประมาณที่จะนำมาสนับสนุนกิจกรรมนิสิต นักศึกษาในต่าง ๆ มีน้อย และแม้แต่กิจกรรมนิสิตนักศึกษาซึ่งมีด้วยกัน 4-5 ด้านนั้น การให้ความสำคัญของทบวงมหาวิทยาลัยและสถาบันยังไม่เท่ากัน ดังจะเห็นได้อย่างชัดเจนจากวัตถุประสงค์ของงบประมาณทบวงมหาวิทยาลัยที่จัดให้สถาบันต่าง ๆ มุ่งเน้นให้การสนับสนุนกิจกรรมนิสิต นักศึกษาด้านอาสาพัฒนาชนบท เป็นอันดับแรก (ทบวงมหาวิทยาลัย 2529:2) ในระดับสถาบัน จะเห็นได้จากการจัดสรรงบประมาณกิจกรรมนิสิตนักศึกษาของบางสถาบัน เช่น สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ซึ่งจัดให้กับชมรมในฝ่ายกีฬาน้อยกว่าฝ่ายอื่น ๆ (สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, งบประมาณกิจกรรมนักศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2531) ด้วยเหตุดังกล่าวทำให้ชมรมในฝ่ายกีฬาเกิดการเปรียบ เทียบและมีความรู้สึกที่สถาบันให้เงินสนับสนุนกิจกรรมกีฬาในวงเงินจำกัด ฉะนั้น สถาบันจึงจำเป็นต้องจัดหางบประมาณเพิ่มเติม ตามข้อ เสนอแนะของคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ในการจัดสัมมนาเรื่อง "การพัฒนา กีฬามหาวิทยาลัย" ซึ่งสรุปแนวทางการหางบ งบประมาณให้กับสถาบันต่าง ๆ ไว้ ดังนี้ (จรินทร์ ธาณิรัตน์ อ้างถึงในไชยรัตน์ ภูษาชีวะ:2524:21)

- ให้ทุกมหาวิทยาลัยเสนอของบจากรัฐบาล โดยอาศัยพระราชบัญญัติมาตรา

- ขอจาก เงินค่าธรรมเนียม เนียมการศึกษา (เงินบำรุงการศึกษา)
- ขอจากรายได้พิเศษของมหาวิทยาลัย เช่น ค่าเช่า คอก เบี้ย ฯลฯ
- ขอจากค่ากิจกรรมนิสิตที่เป็นส่วนของกีฬา ขอให้ใช้ใน เรื่องการกีฬาโดยเฉพาะ

ถ้าสถาบันใดไม่มี เงินส่วนนี้ให้พยายาม จัดแบ่งด้วย

- ขอจากสลากกินแบ่ง ฉบับละ 25 สตางค์ แต่เงินส่วนนี้จะนำไปพัฒนาการ

ผลศึกษาในสถาบันการศึกษา

- ขอความร่วมมือช่วย เหลือจาก ค่างประเทศ

1.5 การจัดทำงบประมาณของกรรมการชมรมในฝ่ายกีฬา กรรมการชมรมในฝ่ายกีฬาส่วนใหญ่ได้รับงบประมาณเท่าไร ก็ใช้จ่ายเท่านั้น ไม่คิดที่จะหาเงินหรือรายได้จากส่วนอื่นมาเพิ่มเติม จึงมีงบประมาณไม่เพียงพอที่จะนำนักกีฬาไปฝึกซ้อม เพื่อหาประสบการณ์กับทีมภายนอก เช่น ต่างจังหวัด ซึ่งจากการสัมภาษณ์ นางสาว พรรณี คັນสกุล ผู้อำนวยการกองกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหิดล ท่านได้ให้ความเห็นและข้อสังเกตว่า "เท่าที่สังเกต นักกีฬาหาเงินไม่เก่ง โดยธรรมชาติ และ เมื่อเทียบกับชมรมในฝ่ายอื่น ขณะที่เขาจัดกิจกรรมหารายได้กันมากมาย แต่ชมรมในฝ่ายกีฬาไม่ทำ เพราะนักกีฬาไม่รู้จักการจัดการและการบริหารกิจกรรมการหารายได้ จึงมีปัญาในเรื่องงบประมาณตลอดมา" ประเด็นปัญหาเหล่านี้ผู้วิจัย เห็นว่า อาจจะ เนื่องมาจากคณะกรรมการชมรมคือนักกีฬา นักกีฬาคือคณะกรรมการชมรมซึ่งต้องใช้เวลาส่วนใหญ่มาทำการฝึกซ้อม และหาประสบการณ์ในการแข่งขัน คามทัวร์นา เบนท์ต่าง ๆ จึงไม่มีเวลาบริหารและจัดกิจกรรมหารายได้ให้กับชมรม

2. จากการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบัน เกี่ยวกับการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พบว่า นักกีฬาแต่ละสถาบันมีความคิด เห็น เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านต่าง ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างสถาบัน เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แตกต่างกัน และจากการทดสอบความแตกต่างของแต่ละสถาบันในแต่ละด้าน เป็นรายคู่พบว่านักกีฬาสถาบันส่วนใหญ่ มีความคิด เห็น เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านต่าง ๆ แตกต่างจากนักกีฬาสถาบันมัณฑลพัฒน์บริหารศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสดงให้เห็นว่า นักกีฬา

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ประสมปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหา -
 วิทยาลัยแห่งประเทศไทยครั้งที่ 15 มากกว่าสถาบันอื่น ในความเห็นของผู้วิจัย . สถาบันที่ส่งนัก
 กีฬาเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในแต่ละครั้งจำเป็นต้องอาศัยปัจจัย
 ค่อนข้างมากในการอำนวยความสะดวกให้กับนักกีฬาได้ทำการฝึกซ้อมอย่างเต็มที่ เช่น ปัจจัยด้านสถานที่
 และอุปกรณ์ ผู้ฝึกสอน งบประมาณ และสวัสดิการค้ำค่าง ๆ สำหรับนักกีฬา ซึ่งหากสถาบันใด
 ประสมปัญหาเกี่ยวกับปัจจัยในด้านต่าง ๆ ที่กล่าวมานี้ก็จะมีโอกาสประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์
 ของสถาบันที่ตั้งไว้น้อย ทั้งนี้ เพราะนักกีฬามีโอกาสที่จะฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬา
 มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยน้อยกว่าสถาบันที่มีปัจจัยพร้อม ซึ่งสอดคล้องกับผลการสรุปจำนวน
 เทรียนการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 ที่พบว่า สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
 ศาสตร์ ได้รับ เทรียนรางวัลน้อยที่สุด เมื่อเทียบกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐใน เขตกรุงเทพมหานคร
 (รายงานผลการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 2531:2)

3. ชนิดกีฬาที่จัดให้มีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15
 มีทั้งหมด 23 ชนิด แต่ละชนิดจะมีความแตกต่างกันโดยธรรมชาติของภารกิจกีฬา เช่น แยกต่าง
 กันในเรื่อง ระเบียบกติกาการแข่งขัน สนาม อุปกรณ์ วิธีการเล่น อย่างเห็นได้ชัดเจน ฉะนั้น
 ปัญหาการฝึกซ้อมในกีฬาแต่ละชนิดอาจจะแตกต่างกันในรายละเอียด ซึ่งจากการศึกษา เปรียบเทียบ
 ความคิดเห็นของนักกีฬาแต่ละชนิด เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬา
 มหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 ก็พบว่า เป็นไปตามแนวความคิดที่กล่าวมาแล้วข้างต้น
 คือ นักกีฬาแต่ละชนิดมีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05
 ทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ความคิดเห็นของนักกีฬาระหว่างชนิดกีฬา
 เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15
 แยกต่างกัน และจากการทดสอบความแตกต่างของกีฬาแต่ละชนิด เป็นรายคู่พบว่า นักกีฬาริควัด
 มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านสถานที่และอุปกรณ์ แยกต่างกับนักกีฬาฮอกกี้ อย่าง
 มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้ อาจจะเป็น เพราะว่า ธรรมชาติของกีฬาริควัด เมื่อเวลาฝึกซ้อมและ
 แข่งขัน ไม่ต้องใช้สนามหญ้าที่มีพื้นที่กว้าง ๆ ไม่ต้องใช้ประตู ปูนขาว สนับเข่า ถุงเท้ายาว รองเท้า
 ไม้ และระยางอัน เป็นอุปกรณ์ในการเล่น ใช้เพียงโต๊ะ เก้าอี้ หรือห้องเล็ก ๆ ในอาคารสถานที่
 พร้อมอุปกรณ์ริควัดสำหรับหนึ่งก็เพียงพอแล้ว ต่างกับกีฬาฮอกกี้ที่จำเป็นต้องใช้สถานที่และอุปกรณ์ที่กล่าว

มารแล้วฝึกซ้อม เสมอ ฉะนั้นปัญหาการฝึกซ้อมในเรื่องสถานที่และอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมของกีฬาวีดิโอ กับซ็อกกี จึงแตกต่างกันอย่างชัดเจน นอกจากนี้ ผลการทดสอบความแตกต่างของกีฬาแต่ละชนิด เป็นรายคู่ยังพบว่า นักกีฬาโบว์ลิ่ง มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในด้านสภาพอนามัย แตกต่างกับนักกีฬาทางน้ำ กรีฑา วอลเลย์บอล มวยสากล ฟุตบอล ซอฟท์บอล รักบี้ฟุตบอล และยูโด อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจจะ เป็น เพราะว่า กีฬาโบว์ลิ่ง ใช้กำลัง เพียงบางส่วน ช่วงที่ใช้กำลังสูงสุด ไม่ได้ติดต่อกันเกิน 1 นาที และมีช่วงพักนานจนหายเหนื่อย หรือ เกือบหายเหนื่อย จัด เป็นกีฬาประเภทเบา ส่วนกีฬาทางน้ำ กรีฑา วอลเลย์บอล มวยสากล ฟุตบอล รักบี้ฟุตบอล และยูโด เป็นกีฬาที่แข่งขันโดยใช้การออกกำลังกายหนักติดต่อกัน เป็น เวลานาน เกินกว่า $\frac{1}{2}$ ชั่วโมง หรืออาจจะ เป็นการออกกำลังกายในระดับปานกลางติดต่อกันเกิน 1 ชั่วโมง โดยมีช่วงพักครึ่ง หรือ ไม่มีช่วงพักครึ่ง ซึ่งจัด เป็นกีฬาประเภทหนักและปานกลาง (จุจ แสงอุคม 2529:17) ซึ่งนักกีฬาต้องการอาหารบำรุงร่างกายและการพักผ่อนมากกว่ากีฬาประเภทเบา นอกจากนี้ กีฬาโบว์ลิ่ง เป็นกีฬาที่แข่งขันกับตนเอง ไม่ต้องปะทะ กระแทกกระแทกและเผชิญหน้ากับคู่แข่งเช่น ดัง เช่นกีฬามวย ยูโด ฟุตบอล ซอฟท์บอล หรือรักบี้ฟุตบอล เหล่านี้ เป็นต้น ซึ่งมีโอกาสที่จะ เกิด การบาดเจ็บได้สูงกว่า และโดยเฉพาะกีฬามวยกับกีฬายูโด คณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ได้ออกข้อกำหนดให้มีการทดสอบสมรรถภาพและตรวจร่างกายก่อนการแข่งขัน กีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยในแต่ละครั้ง ทั้งนี้ เพราะกีฬาทั้งสองชนิดมีสถิติการบาดเจ็บ จากการแข่งขันสูง จากที่กล่าวมาทำให้นักกีฬาโบว์ลิ่งกับนักกีฬามวย ยูโด รักบี้ฟุตบอล ฟุตบอล ซอฟท์บอล วอลเลย์บอล กรีฑาและกีฬาทางน้ำ มีความคิดเห็น เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อมในด้าน สภาพอนามัยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

4. บุคคลทุกคนย่อมมีความแตกต่างกันในหลาย ๆ ด้าน เช่น ด้านรูปร่างหน้าตา ความสนใจ ความสามารถ ความถนัดและความคิดเห็น (สุรางค์ จันทน์อม 2524:73) การที่บุคคลมีความแตกต่างกันนั้น เพศเป็นตัวอย่างหนึ่ง (Anastasi อ้างถึงใน ปราณี รามสูตร 2528:156) ซึ่งจากการศึกษา เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬา หญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 พบว่า นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านผู้ฝึกสอน นักกีฬา และหรือ เพื่อร่วมทีม สภาพอนามัย และขวัญและกำลังใจของนักกีฬา

ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานของการวิจัยที่ตั้งไว้ว่า ความคิดเห็นระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการ เติมตัว เข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 แยกต่างกัน และยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬาส่วนภูมิภาคจังหวัดอุบล-ราชธานี (2529:44) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัญหาในการฝึกซ้อมของนักกีฬาในการเตรียมตัว เข้าแข่งขันคัดเลือกตัวแทนกีฬาแห่งชาติภายใน เขต 3 โดยกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย มีคุณสมบัติใกล้เคียงกันมาก ผลการวิจัยพบว่า นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการฝึกซ้อมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในด้านสถานที่และอุปกรณ์ ด้านผู้ฝึกสอน ด้านสภาพอนามัย ด้านขวัญและกำลังใจของนักกีฬาและด้านอื่น ๆ นอกจากนี้ที่กล่าวมาแล้ว สาเหตุ ที่ทำให้นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องดังกล่าวอาจจะเป็น เพราะ ว่า ผู้ฝึกสอนนักกีฬาทีมชายกับนักกีฬาทีมหญิงส่วนใหญ่ไม่ใช่คน ๆ เดียวกัน การฝึก การสอน การปฏิบัติ คือนักกีฬาในเรื่องต่าง ๆ อาจแตกต่างกัน นักกีฬาหญิงอาจจะมี ความประหลาดใจอยู่ในกฎระเบียบ วินัยดีกว่านักกีฬาชาย ความสะดวกในการเดินทางไปฝึกซ้อมระหว่างนักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิง แยกต่างกัน ชนิดกีฬาที่นักกีฬาชายเล่นส่วนใหญ่จะเป็นกีฬานิคหนัก เช่น มวย รักบี้ฟุตบอล ฟุตบอล เป็นต้น ซึ่งต้องเผชิญหน้ากับคู่แข่งชั้นยอด เกมสการแข่งขัน จึงต้องการขวัญและกำลังใจ สูง ส่วนนักกีฬาหญิง ส่วนใหญ่จะ เล่นกีฬาประเภท เบา มีโอกาสบาดเจ็บจากการฝึกซ้อมน้อย สิ่งเหล่านี้ อาจจะเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้นักกีฬาชายกับนักกีฬาหญิงมีความคิด เห็นแตกต่างกันในด้าน ผู้ฝึกสอน นักกีฬาและหรือ เพื่อนร่วมทีม สภาพอนามัย- และขวัญกำลังใจ .

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้

1. สถาบันต่าง ๆ ควรจัดตั้งกองทุนสนับสนุนกิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านกีฬารขึ้น
2. สถาบันควรจัด เก็บค่ากิจกรรมนิสิตนักศึกษาด้านกีฬารขึ้นโดย เฉพาะ
3. ก่อนการแข่งขันอย่างน้อย 1-2 สัปดาห์ สถาบันควรจัด เบี้ยเลี้ยง เป็นค่าอาหาร

ระหว่างฝึกซ้อมให้แก่ นักกีฬา

4. ทบวงมหาวิทยาลัย ควรทำหนังสือถึงกระทรวงการคลังขอให้พิจารณาลดภาษีเข้า อุปกรณ์กีฬาให้ต่ำกว่าระดับปัจจุบัน
5. สถาบันควรพิจารณาจัดตั้งงบประมาณ เป็นค่าตอบแทนให้กับผู้ฝึกสอนตลอดทั้งปี

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม และผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้ฝึกสอน ผู้ควบคุมทีม และผู้บริหารกิจการนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐกับของเอกชน เกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย
3. ควรทำการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักกีฬามหาวิทยาลัยของรัฐกับ เอกชนเกี่ยวกับปัญหาการฝึกซ้อม ในการเตรียมตัวนักกีฬาเข้าแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย